OPINIONS

Publicades des del 2008

Nº 182 - Any 2025

La intel·ligència, la ignorància i l'estupidesa

Tots parlem d'intel·ligència, però ¿sabem ben bé de què parlem?

Des de temps remots, filòsofs i grans pensadors han donat definicions ben diferents. Tot i així, es podria dir que la intel·ligència és la facultat mental per a comprendre, raonar, adquirir nous coneixements i habilitats, resoldre problemes i adaptar-se a l'entorn i a noves situacions, cosa que implica una capacitat per a pensar, entendre idees complexes i aprendre d'experiències pròpies i alienes.

D'**intel·ligència** n'hi ha de diversos tipus, però la teoria més coneguda és la de Howard Gardner que n'identifica unes quantes: la lingüística, la musical, l'interpersonal, la creativa, l'analítica i l'emocional, entre altres.

Un estudi publicat en la revista Neuronum dedicada a la indagació de la neuro-ciencia, assegura que, la intel·ligència va molt lligada a la bona memòria i la capacitat d'aprenentatge. Tanmateix els partidaris del test del coeficient d'intel·ligència suggereixen que, la intel·ligència, a banda que resta localitzada en el cervell, la genètica juga un gran paper.

Malgrat que la psicologia ajuda a reconèixer els diferents tipus d'intel·ligència, s'han comès molts errors en definir-la i, la fiabilitat dels resultats ha estat molt dubtosa. Per tant, en no haver-hi un concepte concret, que cadascú accepti la definició que cregui més encertada.

I **la ignorància** ¿com la podríem definir?

A continuació descric diferents maneres de raonar d'algun filòsof i pensador sobre ella:

Plató atribueix a Sòcrates la famosa frase <<només sé que no sé res>>, i, Aristòtil deia que <<l'ignorant afirma, mentre que l'intel·ligent dubta i reflexiona abans d'emetre un raonament.

Molts segles més tard, Kant (1724-1804), un dels pensadors més influents en la filosofia occidental, considerava que és impossible contradir a un ignorant en un diàleg perquè, malgrat només parlen pel que han sentit a dir, sense un raonament propi, ho fan com si els hi anés la vida.

D'altra banda, Amos Bronson Alcott (1799 - 1888) pedagog i escriptor nord-americà, afirmà que «la malaltia de l'ignorant és ignorar la seva pròpia ignorància>>. I, François de La Rochefoucauld, (1799- 1888), francès de naixement, polític i filòsof, deia que s'ha de distingir entre qui per circumstàncies, no ha rebut cap mena d'estudi i el qui sí n'ha rebut, però, a postes, no ha passat de la primera lliçó.

També Einstein (1879-1955), físic d'origen alemany, afirmà que <<tots som ignorants, però no tots ignorem les mateixes coses>> advertint que cal no confondre la ignorància amb la ingenuïtat. L'una denota falta de coneixements, mentre que l'altra falta d'experiència, entre altres coses.

La ignorància també pot tenir efectes negatius profunds com: pèrdua d'oportunitats, mala presa de decisions en la feina, negocis o finances i manca de creixement personal que, en moments de reflexió pot provocar un gran desànim per no saber estar a l'alçada de circumstàncies i diàlegs una mica complexos.

L'estupidesa: El diccionari la descriu com l'actitud d'una persona de molt poc enteniment. Persones capaces d'enutjar a qui els escolta per la seva vanitat i orgull, per manca de discreció, per constatar els vicis dels altres fent els ulls grossos dels propis i moltes altres actituds que, ben segur, us venen el pensament. Amb persones d'aquesta mena, és millor no obrir boca per no posar-se el seu nivell.

Personalitzant

Durant el decurs de la nostra vida en un moment o altre hem estat intel·ligents per haver adquirit coneixements o per experiències viscudes. Potser també ignorants en temes que no ens han cridat l'atenció i, per tant, els hem deixat de banda. Però, babaus, babaus... tal vegada també, però si ha estat així, només val la pena recordar-los perquè no ens tornin a aixecar la camisa.

Acomiado aquestes Opinions amb una abraçada encara que només sigui virtual, desitjant que durant el 2025 s'hagin complert moltes de les vostres il·lusions, i, les que no s'han complert, que el 2026 sigui portador d'elles.

Us deixo un parell de nadales, que segurament sabeu, a fi que les canteu sols o amb familiars i amics.

A vint-i-cinc de desembre, fum, fum, fum.
A vint-i-cinc de desembre, fum, fum, fum.
Ha nascut un minyonet ros i blanquet, ros i blanquet,
fill de la verge Maria; que n'és nat en una establia.
Fum, fum, fum.
Aquí dalt de la muntanya,
fum, fum, fum.
Si n'hi ha dos pastorets abrigadets, abrigadets
amb la pell i la samarra, mengen ous i botifarra.
Fum, fum, fum.

¿Què li darem en el Noi de la Mare?
¿Què li darem que li sàpiga bo?
Panses i figues i nous i olives,
panses i figues i mel i mató.

Ansi-ho de tot cor, que passeu unes **Bones festes** i que rebeu moltes abraçades **fortes, sinceres** i carregades d'**amor**. Aquelles abraçades que reconforten l'ànima.

Maria Mercè Usón